

Răsăritul nostru

UNICUL ORGAN SURDO-PEDAGOGIC DIN ȚARĂ

Dir.: V. D. LEORDA — Redacția și administrația:
Calea 13 Septembrie Nr. 221 — București

Apare lunar

Abonament pe an Lei 500 | Pentru Instituții Lei 5.000

Surdo-muții din U. R. S. S. UN Congres internațional al S. M. la București

În U.R.S.S. se numără 265.000 de s. m. dintre care o parte sunt reuniți în asociațiile de surdo-muți, cari există în fiecare republică a Uniunii Sovietice. Astfel, în Republica Federală Sovietică a Rusiei există asociația rusă a surzilor-muți, denumită „Vog”, care numără în rândurile sale 27.000 de persoane; în Ucraina există Societatea Ucraineană a surdo-muților în Republica Bellorussia, Organizațiunile similare există și în Uzbekistan, Kasakhstan, Georgia, Azerbaidjîn și în Armenia.

Toate aceste Asociațiuni sunt dirijate de către Comisariatul Poporului dela Prevederile Sociale.

Toți acești surdo-muți lucrează în întreprinderile industriale ale statului, în cooperatie, sau se ocupă cu agricultura.

Nu există șomeri.

Sindicatul surdo-muților iau parte foarte activă în organizarea muncii printre surdo-muți, precum și în domeniul îmbunătățirii situației lor, în special în întreprinderile statului, în care există grupe de surdo-muți.

Acolo unde ei lucrează, în grupuri, se creează Comitete sindicale conduse de către organizațiile sindicale ale întreprinderii. Aceste comitete organizează pentru surdo-muți: colțuri sau cercuri de muncă în sânul întreprinderilor, școlile de învățământ general și tehnic, excursii, plimbări, etc. servind ast-

fel tuturor intereselor surdo-muților.

Există un mare număr de stakanoviști printre surdo-muți care depășesc producția normală. De câteva ori pe an Consiliul regional al Sindicatelor din Moscova organizează conferințe a surdo-muților stakanoviști din regiunea Moscova.

La Leningrad casa pentru învățământul surdo-muților este instalată în palatul unui fost mare prinț.

Pe lângă Clubul lucrătorilor din Moscova și casa de învățământ a s. m. din Leningrad există teatre minime pentru surdo-muți.

Artiștii acestui teatru sunt însăși lucrătorii surdo-muți.

Grație școlii excelente și a meteurilor în scenă s. m., ei au putut reprezenta piese dramatice ca: „Revizorul” de Gogol, „Dragoste și trădare” de Schiller și multe altele.

În cluburile de surdo-muți din provincii, există chiar cercuri ale teatrului mimic de s. m.

Cultura fizică joacă un rol foarte important în viața s. m. din Republica Sovietică. Ei au un mare număr de sportivi excelenți printre s. m., cari nu rămân cu nimic în urma celor cari aud și vorbesc.

La spartakiada a sindicatelor sovietice s. m. au dovedit realizări destul de bine în domeniul atleticii, și s'au clasificat la locuri de cinste.

Pe malul Mării Negre, la Ge-

Societatea surdo-muților din România cu sediul în calea Rahovei No. 21 comunică pe această cale tuturor surdo-muților din țară că s'a hotărât ținerea unui congres internațional pentru luna Septembrie 1949 cu ocazia jubileului de 30 ani dela înființarea Societății și 15 ani de existență a clubului sportiv surdo-muților: „Tăcerea”.

Congresul va dura 5 zile: ziua I-a și a II-a: lucrărilor de dezbateri ale congresului; III-a zi: sporturilor; ziua IV-a

și V-a: vizitării instituțiilor de educarea surdo-muților.

și V-a: vizitării instituțiilor de educarea surdo-muților.

Prin lucrările primului congres al surdo-muților din România cu participarea delegațiilor de surdo-muți și a eminentilor profesori din țară și străinătate, prin problemele ce se va ridica, prin desbaterea sa, noi vom căuta să răsunăm voința noastră de ridicare în spiritul vremurilor noi de azi și a efortului comun ce implică participarea tuturor forțelor în măsură egală.

lendji, există o casă de odihnă specială pentru s. m. Peste 1800 de s. m. petrec acolo sezonul de vară.

Pe lângă casele de odihnă obișnuite există foarte adesea secțiuni speciale pentru s. m.; astfel în vecinătatea Moscovei, există o stațiune climaterică „Les Sables” ((Nisipul) care în timpul sezonului de serveste nevoile a 800 de s. m.; în Siberia occidentală există casa de odihnă din Berd, unde se odihnesc în timpul sezonului 500 de s. m., iar în Baschiria, pe lângă casa de odihnă din Uzimsk se odihnesc 250 s. m.

În general s. m. din U.R.S.S. se bucură de un tratament în aceleași

condițiuni ca și ceilalți — normali — în casele de odihnă, sanatorii și stațiuni balneare, prin intermediul sindicatelor.

Toți s. m. Rusiei cari au atins vârsta de a merge la școală, sunt supuși instrucțiunii generale obligatorii.

În Rusia se numără 250 școli de s. m. în cari învață 20.000 școlari.

Surdo-muții din U.R.S.S. sunt deasemenea admiși în mod larg în toate școlile secundare și universitare, în care există grupuri speciale, unde învățământul se predă cu ajutorul interpreților pentru surdo-muți.

D. LEORDA

Surzenia pentru vorbire de ECAT. BARBU

CUVANT DE INCHEERE

Trebuie să declarăm mereu că timpul pt. învățarea s. m. în școală, este mult prea scurt. Copilul cu toate simțurile, frecventează 7-8 ani școala primară. După terminarea acesteia, ucenicii — băieți și fete — trebuie să urmeze alte cursuri de seară sau școli de meserii.

Copilul surdomut și cel cu auzul greu, vine la școală fără cea mai elementară cunoștință a limbii materne.

Trebuie cel puțin 3-4 ani de muncă oșobitoare pt. a-l da vorbirea pe care copilul cu auz, o capătă în vârsta cea mai fragedă, din școala maternă. Stăpânirea vorbirii este însă condiția neapărată pt. un învățământ popular, educativ. Cei 3-4 ani dela început servesc numai de pregătire pt. învățământ.

Ne ma rămân la dispoziție 4 ani pt. întregul învățământ educativ. Față de 7-8 ani cât învață cel puțin, un copil normal, timpul pt. învățarea unui surdomut este mult prea redus.

De aceea obligativ, șc. a s. m. au să fie ar trebui prelungită cel puțin la 9 ani, căci și ei, dacă sunt educați potrivit unui scop, sunt capabili să devină membri cu caracter ai societății, soldați pricepuți ai muncii.

Acest scop de educație socială cu un timp de învățământ prelungit, a fost gândul conducător la înființarea institutului de s. m. din Würzburg la 1908. Institutul a fost construit pt. 150 de copii și cuprinde 14 săli de clasă a 42 m², două săli de desen, două ateliere pt. băieți, 4 săli de recreație din care două servesc de ateliere pt. fete, o sală de gimnastică și joc de 180 m², o bucătărie și o mare sală de mese. Toate încăperile sunt perfect luminate și aerisite prin ferestre în ambele părți, așa ca să se vadă bine vorbirea învățătorului și a elevilor. O parte a pereților e prevăzută cu ardezie pt. scriere și desen.

Institutul este înzestrat cu aparate de proiecție, tablouri și toate mijloacele de învățământ. Două terenuri de joc și gimnastică: 1200/1620 m², invită la exerciții pt. dezvoltarea corporală pe tinerii s. m. ai institutului.

O mare grădină de zarzavaturi și pomi, servește mai ales pt. învățământ în aer liber. Mai multe băi individuale și o alta f. spațioasă, comună servesc pt. îngrijirea sănătății și a curățeniei. Pe lângă institut sau grajduri pt. capre, porci, iepuri, găini, porumbei și găște. Creșterea animalelor servește mai ales pt. șt. naturale.

Copii s. muți dela țară nu trebuie

să fie orășenizați în institut. Învățământul lor trebuie să fie popular și practic. Pentru realizarea acestui principiu, în ținutul Mein, s'a întemeiat în 1925, cursuri pt. cotinuaarea învățământului absolvenților, băieți și fete. Un învățător de specialitate învață în fiecare zi din săpt. ucenicii și ucenice, mereu în alt loc. Acest procedeu a dat roade bune. Un număr nu restrâns de s. m. foști elevi la Würzburg și-au dat examenul de calificare cu notă „eminent” și „f. bine”. Dacă timpul de școală va fi prelungit și învățarea unei meserii se va face mai ușor prin școală, atunci rolul social al s. m. va crește simțitor.

Dar cheltuelile pt. acest învățământ?

După cererea presei, dr. Börger a declarat la o adunare din München că costul educ. unui copil surdomut vreme de 8 ani este cca. 20000 mărci. Prof. univ. Dr. Albrecht-Tübingen, în adunarea medicilor de urechi la Würzburg 1935, spunea: După concepția institutelor de s. m., aceste cifre sunt socotite prea mari. După constatarea mea la ministerul cultelor, pensiunea unui copil s. m. Württemberg, costă 1000 mărci pe an. Institutul din Würzburg în 1913 avea o avere de 473.635 mărci. Cu veniturile de acolo (17.694 m.) și cu plata anuală a părinților (11.933 m.) îngrijirea zilnică a unui copil costă cu totul 70 pfenigi. Ținutul și statul nu sunt astfel împovărați. Cheltuiala mare

constă în aceea că un învățător de s. m. nu poate instrui prin citirea pe buze mai mult de 12 elevi într-o clasă. Așa dar școlile de s. m. necesită mai mulți învățători. În raport cu școlile primare.

În cheltuiala educației s. m. se socotesc și sumele pt. hrană, încălzire și luminat, dobânzile și plata sumei de construcție a institutului și materialul didactic. Să se socotească toți acești bani la școlile primare obișnuite.

Fiecare tată și mamă știu ce cheltueli comportă primul lor copil. Fără copil se putea să-și ia la nevoie o femeie cu ziua care costa în total cca. 20 m. lunar. Acum îi trebuie mamei o fată de serviciu care costă anual 700-900 m. La sporirea numărului de copii, cheltuelile acesteia se împart, la mai multe capete.

Această fracțiune de sumă devine mult mai mică când pt. 100 copii s. m. într'un institut se utilizează 6-8 fete de serviciu.

Indicația aceasta e de-ajuns. Dacă se socotește, trebuie cel puțin să se socotească corect.

E drept că s. m. nu pot purta armele pt. neam, dar pot fi solidari și înrădăcinați ca soldați ai muncii. Prin asta ei pot, vor și trebuie să fie educați.

Centrul personalității etse voința iar baza ei este moștenirea dela predecesori. Caracteristica ființei noastre corp-suflet depinde de bo-

Surdo-muții ca membri ai societății

PREVENIREA ȘI ASISTENȚA PENTRU SURDO-MUȚII ADULȚI

Surdo-mutitatea este o boală socială și se află mai ales în regiunile cu o populație băstinașă, țărănească.

Statisticile au arătat că surditatea poate să fie stăvilită. Din acest punct de vedere deosebit două forme de surditate: moștenită și căpătată. Ca să combatem căpătarea surdității trebuie să prevenim cauzele și ne servim de lămurirea continuă a populației în general. Prevenirea constă în combaterea sărăciei, a beției, o hrană potrivită, îngrijirea mamelor înainte de naștere și a copiilor mici, locuința și viața sănătoasă. Să fie lămurită mai ales populația săracă și aceea izolată.

Referitor la surdo-mutitatea ereditară, trebuie să spunem că aceasta poate să scadă în viitor, întrucât populația circulă mai mult în vremea noastră; schimbându-și locul de așezare, astfel încât căsătoriile între rude devin tot mai rare. Dar trebuie să combatem și conștient căsătoriile între surdo-muți, mai ales acolo unde există o ereditate încărcată. Chiar în cazul când soțul aud, dar au amândoi o tară în familie, căsătoria trebuie evitată, mai ales unde există slăbire mintală, epilepsie și boli nervoase. Dacă nu se poate evita o astfel de căsătorie, soții trebuie sterilizați.

găția și calitatea sângelui nostru. Sângele nutrește corpul și creierul. Activitatea nervilor și a creierului o trăim sufletește ca simțire, năzuință, sensibilitate, amintire, gândire, voință și activitate. Dela ultimul inel al lanțului de strămoși curg isvoarele și puterile de viață cari constituiesc însușirile Eului nostru înăscut.

Acest Eu primul dela natură și moștenit, este așezat într'un cadru de natură și viață omenească. De cadrul sau mediul în care trăim este influențat Eul din frageda copilărie. Experiențele și întâmplările din cercul familiei al prietenilor și al Patriei, constituiesc bogăția câștigată a copilului.

Insușirile înăscute câștigate și moștenite din Patrie sunt puterile sufletești pe care educatorul trebuie să le observe, să le însușească să le înalte, să nu le despartă ci să le unifice într-o personalitate dirijată asupra valorilor vieții de neam.

Munca școlară se bizue mult pe creșterea cu care copilul vine la școală (Șapte ani de-acasă) în care joacă un mare rol mediul social din care vine copilul. De aci să-l conducem treptat spre maturitate și înălțime.

Kriek scrie: „Personalitatea este scopul principal dar personalitatea aparține lumii organice a realității și se formează ca dezvoltare organică”.

Până acum materiile de învățăm. erau separate și fără legătură. Pedagogia personalității care acum o legătură strânsă între subiectele ce se predau.

Materia de formare pt. un copil, este neamul său, legătura sa cu pămintul și cu mediul de viață, dependența sa de puterile naturii, de produsele acestei naturi, prin viața lui spirituală, monală și religioasă, prin cultura lui în prezent și trecut. Copilul să trăiască materia de formare, prin excursii în Patrie și în instituțiile ei. Prin aceasta se dezvoltă înțelegerea pt. spațiu și timp „Aceasta este formare organică și legată de neam” (Kriek).

Un plan de învățăm. în sensul acesta, a făcut institutul de s. m. din Würzburg, 1904-1907. După acest plan, toate materiile educative și cu legătură, trebuie să fie prelucrate de copii după cele aflate de ei în natură.

Fiecare domeniu de învățăm. are ca scop cunoașterea vieții neamului.

S'a elaborat planul pt. formarea omului în mici comunități de viață legate de neam.

Punctul de plecare erau prietenii școlare și de joc, experiențele

Trebuiesc lămuriti chiar și elevii surdo-muți că au această datorie față de societate.

Prevenirea este mai bună decât asistența, chiar și pentru surdo-muți adulți. Dacă surdo-muții primesc o educație serioasă și învață o meserie, ei se pot menține în societate. Dacă este evident că surdo-mutul nu poate să întrețină o familie și vor urma lipsuri și neînțelegeri, este mai bine ca el să evite căsătoria. Pentru aceștia, cari nu pot avea o familie, trebuie să se înființeze un azil pentru bătrânețe, iar cu cellalți, chiar când sunt inteligenți, trebuie să avem răbdare și bunăvoință.

EDUCAȚIA SURDO-MUȚILOR DIN PUNCT DE VEDERE SOCIAL-ECONOMIC ȘI CA PROBLEMA UNIVERSALA

Adeseori s'a pus întrebarea specialiștilor dacă surdo-muți merită instrucție?

Răspunsul d-rului Paul Schumann este pozitiv, în „Cartea surdomutității” (pag. 64). El face o comparație între acei surdo-muți cari se pot întreține fiind instruiți și alți surdo-muți fără instrucție și cari trăiesc pe socoteala societății. Este o mare diferență de valori, cari trebuie să convingă pe un politician adevărat. Ce rezultat reiese dintr'o anchetă? Dintre 100 surdo-

câștigate în familia internatului. Ceiace a trăit copilul în acest mediu a fost formulat și prelucrat după legile analogiei.

Pe această cale am câștigat o vorbire copilărească, uzuală și populară ca bază pt. un material mai vast de formarea și trăirea vieții de neam. Astfel învață copilul șt. nat. după grupele de ocupație ale neamului său. Astfel de grupe sunt: agricultura, creșterea vitelor, horticultura, vânatul, lucrul în pădure, lucrul pe ape, meseriile, industriile, comerțul și comunicația. Ei văd cum fii Patriei aduc în slujba neamului natura și bogățiile ei. Învață să aprecieze munca plugarului, funcț., învățăt., judecăt., asist. pt. sănătate.

Geografia le arată cum aceste grupe de muncă sunt legate de mediul natural, de ogor, de pășune, pădure, vie, munți și ape.

Despre streinătate se învață numai întrucât este în legătură economică cu Patria.

Matematica numai în legătură cu economia țării așa de ex.: la săteni produsele vitelor, ale câmpurilor și ogoarelor, prețul lor, al oulor, al laptelui, untului, unturii, al cărnii, etc.

Pe calea aceasta copiii s. m. învață valorile economice și limba uzuală a neamului lor.

Școala îi pregătește și să lucreze după grupele economice din care face parte.

Geografia îi învață diferențele de relief, numărul de locuitori cât și cifrele de depărtare și de produse.

Totdeauna se făcea o legătură strânsă între șt. naturale, geografie și matematică.

Istoria povestește copiilor s. m. din viața neamului lor, ca prin aceasta să ia parte la bucuriile și suferințele lui și să intereseze de soarta lui. Se începea cu întâmplările dintre camarazi, se continua cu cele din familie — celula de neam — apoi a fiilor de neam care veneau să-i viziteze. După formarea vocabularului pe calea aceasta, se trecea la strămoși și datinile lor și se ajungea la prezent.

Mai mult timp, puterea și judecata cere învățarea limbii materne. Toate valorile educative sunt însușite, încălzite și pătrunse de limba maternă.

Legea formării organice este valabilă și la învățarea auzului cu toate că — cum spune B. la început, trebuie să se țină seamă de procedee speciale.

Cu această expunere se răspunde la întrebarea lui Schorsch: Cum se învață matematica și științele nat. în școala auzului.

muți instruiți, 61 se întrețin cu totul singuri. Dintre cei neinstruiți, 29 se pot întreține dintr'o grupă de dotați în medie. Iar dintr'o grupă de bine dotați neinstruiți, 43 se întrețin singuri. Este regretabil că diferența este foarte mică; deci, ca un surdo-mut să se poată întreține singur depinde în mică măsură de instrucția primită.

Cât de mari sunt cheltuielile?

Printr'un calcul amănunțit, pentru cheltuielile ce se fac în 7 ani și 3/4 cât sunt la institutul elevii, s'a ajuns la o sumă foarte importantă (1922 — 31, când s'a socotit era 18.250 fr. elvețieni pentru un elev). Dacă la suma cheltuită se adaugă și dobânzile cuvenite, ajungem la o cifră și mai mare. Pentru ca cheltuielile acestea să fie compensate, surdo-mutul ar trebui să câștige între 21—60 ani, deci timp de 40 ani cu 4—41/2 fr. mai mult decât dacă ar fi rămas fără studii. Calculul s'a făcut pentru surdo-muți în medie. Dacă luăm în considerație totalitatea surdo-muților cu cei slabi dotați și totalul cheltuielilor pentru ei, cifra devine cu mult mai mare. Tot în sarcina învățământului surdo-muților intră și cheltuielile pentru specializarea corpului didactic, pentru administrarea institutelor, iar în timpuri de criză când cei dintâi sunt concediați surdo-muți, aceștia trebuiesc ajutați. În orice caz instrucția surdo-muților este necesară și sunt câteva considerații de menționat:

1. Să ne gândim la ușurarea părinților dacă surdo-mutul este educat în institut. Sunt copii surdo-muți cari ocupă pe cei din casă, ziua întreagă, epuizând de puteri pe mama sa.

2. Nu trebuie să uităm că și educația celor normali necesită sume foarte mari, iar pentru surdo-mut putem socoti numai diferența de cheltuieli.

3. S'a constatat că un surdo-mut neinstruit poate să-și susțină existența într'un mediu țărănesc, așa că s'ar putea crede că putem lăsa surdo-muții fără învățământ, acolo unde este o populație agricolă. Totuși o mare parte trebuie să rămână în orașe, și mai curând sau mai târziu, aceștia cad în sarcina societății. Iar cheltuielile pentru o viață întreagă sunt cu mult mai mari decât acelea cari s'ar fi făcut pentru instrucția lui.

Dar, în afară de considerațiile din punct de vedere material, trebuie să ne gândim la valoarea culturală și ideală a instrucției surdo-muților. Orice instrucție și educație este ridicarea omului deasupra instinctelor primare.

1. Surdo-mutul instruit nu va mai putea fi periculos societății în măsura în care este primejdios cel neinstruit.

2. Prin separarea surdo-mutului de copiii normali, se ușurează progresul în școlile primare și munca învățătorilor.

3. Între surdo-muți ca și între cei normali există elemente capabile să devină artiști de mare folos societății, iar școala le descoperă și le dezvoltă aptitudinile. Astfel ei pot fi: sculptori, poeți (?), pictori și pot răspândi binefacerea artelor în lume.

4. Din experiența în școlile de surdo-muți s'au tras concluzii foarte importante și pentru învățământul primar (la scris-cetit). E. Beltse-Wintsch, după principiile lui Brauckmann, a introdus mai multă mișcare în învățământ și a scris cartea „Principiul mișcării în învățământ” (Zurich 1933). Tot din învățământul surdo-muților a luat naștere și învățământul celor cu auz greu și cu defecte de vorbire.

5. Chiar și știința a tras foloase și concluzii din învățământul surdo-muților și anume în ce privește medicina curativă pentru bolile de urechi și turburări ale vorbirii.

S'au putut deduce mai precise asupra legăturii care există între viața spirituală și baza ei fiziologică. (Se poate vedea aici mai bine adevărul cuprins în dictonul latin: Mens sana in corpore sano). Auzului slăbit al lui Edison îi datorăm perfecționarea telefonului, microfonului și fonografului.

Recapitulând, putem spune că este greu de răspuns dacă educația surdo-muților merită sau nu cheltuielile care se fac. O dovadă concludentă nu se poate obține prin cifre.

a) Fără îndoială, sunt mulți surdo-muți în stare să răsplătească banii cari s'au cheltuit pentru ei. Dacă se pune însă problema pentru totalitatea surdo-muților, răspunsul este negativ.

Dar chestiunea nu este bine pusă din punct de vedere al cheltuielilor, ci trebuie să ne gândim ca surdo-mutul să devină un membru folositor și capabil în societate. E indiferent dacă câștigă

și răsplătește cheltuielile cari s'au făcut pentru el.

b) Educația surdo-muților nu trebuie să fie privită din punctul de vedere economic, ci este o datorie de umanitate, o poruncă a iubirii de aproapele și a conștiinței sociale, cu atât mai mult cu cât surdo-muții sunt vicii ale greșelilor omenești, căci majoritatea lor sunt proveniți din beție, sărăcie, boli venerice și căsătorie între rude, fiind în același timp o mărturisire a acestor vicii. Este dar o obligație pentru societate să se dea educație surdo-muților, chiar dacă ei nu compensează cheltuielile.

Cine poate spune că sunt totdeauna răsplătite cheltuielile de studii pentru un om de știință oarecare, un artist, un preot, un învățător.

E drept că se fac cheltuieli mari pentru surdo-muți și unele voci (în Germania) s'au ridicat pentru micșorarea lor. Totuși chiar Biblia ne îndeamnă „Să nu-ți bați joc de surdo-muți”. (3 Moise 19, 14). Nu sunt ei vinovați de infirmitatea pe care o au și nu trebuie să li se răpească dreptul de oameni, aceluia cari stau în umbra vieții.

Prin educație dezvoltăm conștiința de om, și facem mai fericit un surdo-mut dându-i puțința să ocupe un locșor corespunzător puterilor lui și cine a observat soarta unui surdo-mut cu școală și unui altul fără educație, acela nu va pleda pentru micșorarea cheltuielilor.

În anuarul surdo-muților Elveția, în anul 1930, se poate citi despre starea demnă de compătimire a surdo-muților mai ales a celor inteligenți, cari n'au puțința să-și exprime ideile și ajung uneori la o adevărată explozie, întocmai ca o apă reținută de un dig care rupe deodată zăgazurile și se revarsă în vale.

Să ne gândim numai — noi, cei normali, care comunicăm neconștient gândurile și sentimentele noastre — ce însemnează să fii lipsit o viață întreagă de puțința de a te exprima, mai ales când surdo-muții — cum sunt cei mai mulți — trăiesc în condiții de viață plină de lipsuri.

Trebuie să ne fie milă de acești oameni! Mai mult decât aceste considerații, o sumă de experiențe pedagogice s'ar pierde dacă am închide școlile de surdo-muți, iar educatorii surdo-muților, cari și-au făcut un rost al vieții lor astfel, ar fi lipsiți astfel de bucuria ocupației lor. Și în ultimul rând Statul care cheltuiește atâția bani pentru băuturi spirtoase, tutur și altele, are destul bani pentru educația unor surdo-muți.

Toate acestea trebuiesc relevate pentru combaterea opiniei spartane care are încă mulți adepți. Mai greu este să ne opunem opiniei filosofice și științifice care socotește mila de cel slab ca o pedică pentru cultură.

Ernst Heckel, în anul 1868, a cerut selecția după principiul spartan.

Mai târziu, Fr. Nietzsche, se opune hotărât și ordonă nimicirea celor slabi, ca în schimb să se desvolte și să se ridice supraomul, iar „cei slabi să piară!”

Cu această problemă se mai ocupă după războiul mondial, Biendryg și Hohe, în scrierea lor „Nimicirea celor incapabili în viață”. Forell, în cartea sa „Problema sexuală” ș. a., care în general se opun indulgenței pentru anormali, pe care îi consideră ca paraziți ai societății.

„Este o eroare chiar și educarea celor mai capabili dintre anormali; ei devin astfel în stare să-și formeze o familie și să perpetueze anomalia lor”.

Dar legea pentru protecția progenerării, în Germania se abține dela asemenea considerații cu toate că nu se știe cum se va proceda în viitor.

S'a constatat că cei anormali ne stau mai aproape de inimă decât ceilalți semeni.

Ei sunt adeseori o îmbogățire a vieții iar prezența lor ne îndeamnă spre cercetarea cuzelor și spre îndreptarea răului care este pricina anomaliilor de care suferă atâția oameni nefericiți.

Iubirea părinților și credința lor în valcarea ascunsă din aceste ființe trăiește în fiecare învățător adevărat de surdo-muți.

Grădina educației tineretului n'a produs o floare mai nobilă decât educația surdo-muților.

Otto Ernst spune prin glasul unui personaj al său din cartea „Flachsmann” ca educator.

(Sfârșitul în Nr. viitor)